

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 9P/72/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712206001
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Krchníková
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2012:1712206001.4

Uznesenie

Okresný súd Pezinok v Pezinku, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého: I. E., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí, ul. Moyzesova č. 2 Pezinok, pracovisko Senec, dieťa rodičov: P. M. L., nar. XX.X.XXXX, bytom SeO., R.. F. Č..XXXX/XX, zastúpená NIKU & partners, s.r.o., konateľ- advokát JUDr. Anna Niku, so sídlom AK Bratislava, Prokopa Veľkého 51 a C.. P. E., nar. XX.X.XXXX, bytom O., Š. Č..XXX, zastúpený advokátom Mgr. Štefanom Jakabom, so sídlom AK Košice, Žiškova 6, za účasti Okresnej prokuratúry v Pezinku, o návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd nariaďuje predbežné opatrenie, podľa ktorého:

Maloletý I. E., nar. XX.XX.XXXX sa zveruje na čas do rozhodnutia vo veci samej, do osobnej starostlivosti matke.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletého I. na čas do rozhodnutia vo veci samej, sumou 150 eur mesačne, počnúc dňom 31.10.2012, ktorú sumu je otec povinný zasielať k rukám matky vždy do 15-eho dňa v mesiaci vopred.

Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým I. každý týždeň v kalendárnom roku - utorok v čase od 14,30 do 17,30 a v sobotu od 14,30 do 17,30 za prítomnosti matky s tým, že styk sa bude realizovať v mieste bydliska maloletého a matky .

Týmto uznesením sa mení uznesenie Krajského súd v Bratislave, č.k. 11CoP 353/2012 - 219 zo dňa 20.08.2012.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.10.2012 žiadala matka maloletého I. o nariadenie predbežného opatrenia, v rámci ktorého sa maloletý I. E., narodený XX.XX.XXXX sa predbežne umiestňuje do osobnej starostlivosti matky.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletého I. sumou 150 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom vydania predbežného opatrenia.

Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým I. každý týždeň v utorok v čase od 14,30 do 17,30 a v sobotu od 14,30 do 17,30 za prítomnosti matky s tým, že otec sa pred realizáciou styku s maloletým dostaví do miesta bydliska matky.

Svoj návrh matka odôvodnila tým, že medzi účastníkmi konania P.. M. L.Č. proti C.. P. E. pred Okresným súdom Pezinok vedené konanie , sp. zn. 9P/72/2012 o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému I. E.M., nar. XX.XX.XXXX.

Konanie začalo na návrh matky zo dňa 05.04.2012, ktorým sa domáha úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému I..

V samotnom konaní bolo tak zo strany matky aj otca podaných už niekoľko návrhov na nariadenie predbežného opatrenia, ktorými sa obidvaja rodičia domáhali zverenia maloletého do osobnej starostlivosti resp. otec odovzdania dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti. Všetky spomínané návrhy boli na súde prvého stupňa zamietnuté. O odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok, ktorým bol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 15.05.2012 zamietnutý (uznesenie, č.k. 11P/121/2012-47, zo dňa 12.06.2012) rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 11 CoP 353/2012-219, zo dňa 20.08.2012 tak, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a oprávnil otca stretávať sa s maloletým I. „v každý párnny víkend v sobotu od 9,00 hod do nedele do 18,00 hod tak, že si dieťa vyzdvihne a odovzdá v mieste bydliska matky. Matka som povinná na styk dieťa riadne pripraviť“.

Matka nechce a nemieni znevažovať úlohu otca v živote dieťaťa, len veľmi ťažko je opísať, aký negatívny dôsledok v živote maloletého I. spôsobilo rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave. Maloletý I. sa narodil z nemanželského vzťahu. Po narodení maloletého Filipa matka išla spolu s dieťaťom bývať k rodičom. Na naliehanie otca sa 23.12.2011 nasťahovala do jeho novopostaveného rodinného domu v Nitre. Vzťahy medzi matkou a otcom dieťaťa sa zhoršili, otec bol podráždený, nervózny, matke prestal v starostlivosti o dieťa pomáhať. Po tom, ako sa raz v noci vrátiac sa z toalety našla svojho syna ležať v postieľke, zakryté otcovým vankúšom, pochopila, že ďalej nemôže s otcom zotrvať v jednej domácnosti. Dňa 28. februára sa odsťahovala do Senca k svojim rodičom, kde žije s maloletým I. doposiaľ.

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave matka prevzala dňa 07.09.2012. Podľa citovaného uznesenia KS BA sa prvý styk otca s dieťaťom mal realizovať v čase od 08.09.2012 do 09.09.2012. Keďže otec dieťa predtým takmer pol roka nevidel, nepoznal jeho režim, návyky, ale ani nebol vyškolený na cvičenie tzv. „Vojtovou metódou“ s dieťaťom, požiadala matka otca, aby jej umožnil byť prítomná pri styku v Nitre. Dieťa totiž v tom čase malo mať zabezpečený kludový režim, pretože v pondelok 10.09.2012 bola matka s dieťaťom objednaná na vyšetrenie EEG a neurologické vyšetrenie v Detskej fakultnej nemocnici v Bratislave. Po príchode do Nitry zistila, že otec pre dieťa nemá pripravené všetky potrebné veci, ktoré dieťa vo veku 8 mesiacov v tom čase potrebovalo, nepripravil mu ani stravu, ktorej zloženie otcovi predtým oznámila. Nevedel dieťa utíšiť, pripraviť mu mlieko, čaj a iné pokrmy. Aj keď matka priniesla všetky potrebné veci pre dieťa, nepredpokladala, že otec nebude mať napríklad zakúpenú vaničku na kúpanie, teplomer, prípadne sterilizátor. Dieťa matka večer riadne uspala a otec bol rád, že maloletý pokojne zaspal. Keďže prítomnosť matky pri realizácii tohto styku bola zabezpečená, dieťa nemalo stres, bol mu zabezpečený stabilný režim taký, ako má doma, poskytnutá strava v dostatočnom množstve a pestrosti, dieťa bolo pravidelne prebaľované, neplakalo, nebolo ani mrzuté. Počas celého tohto víkendu sa o dieťa prakticky starala matka sama.

Maloletý I. má vážny zdravotný problém. Detským neurológom mu bol diagnostikovaný centrálny hypotonický syndróm s vytáčaním do opistotonu s nevyhnutnosťou potreby rehabilitácie cvičením podľa „Vojtovej metódy“ a ďalšími formami rehabilitácie, odporúčené lekárom. Jeho stav sa aj v aktuálnych 10 mesiacoch jeho veku prejavuje tak, že dieťa samostatne neseďí, pretáča sa, dostane sa síce na štyri, avšak sa tam nestabilne udrží iba chvíľu, asi týždeň sa prejavujú náznaky plazenia. Od malička sa pri plači vytáča do opistotonu. Aj napriek nevyhnutnosti maloletý I. netoleruje „Vojtovu metódu“. Dieťa je svojom motorickom vývoji značne opozdené a podľa posledného vyšetrenia je potrebný intenzívny lôžkový pobyt na rehabilitačnom pracovisku za účelom naštartovania progresu v hrubej motorike maloletého.

S dieťaťom matka pravidelne od marca do konca septembra 2012 navštevovala rehabilitácie v nemocnici Modra, kde matku odborné rehabilitačné sestry zaškolovali na cvičenia s dieťaťom podľa „Vojtovej metódy“. Otec sa týchto cvičení nezúčastňoval. Celkovo matka rehabilitačné oddelenie v Modre navštívila 19 krát, pokračuje na rehabilitačnom oddelení v Dunajskej Lužnej, ktoré ambulantne doposiaľ s dieťaťom navštívila 5 krát.

Na Slovensku sú toho času tri funkčné rehabilitačné zariadenia, ktoré poskytujú zdravotnú starostlivosť a rehabilitáciu pre deti s obdobným zdravotným problémom ak má maloletý I.. Prvým je rehabilitačné zariadenie TETIS s.r.o., Špecializovaná rehabilitačná nemocnica, Lipnická 56 v Dunajskej Lužnej, ktorá bola odporučená MUDr. Líviou Vaškovou, -detským neurológom, druhým je Univerzitná nemocnica v Martine a tretím je Rehabilitačné ADELI Centrum v Piešťanoch na Hlbokej ul. č. 47. Prvé dve z nich sú zariadenia, ktorých pobyt je preplácaný zdravotnou poisťovňou, pobyt v Rehabilitačnom ADELI Centre je plne hradený pacientom v cene za pobytu približne 3 500 eur za pobyt.

Na odporúčenie lekára matka preto vybavila maloletému I. pobyt v Dunajskej Lužnej v rehabilitačnom zariadení TETIS s.r.o. s nástupom od 23.09.2012 do 05.10.2012.

Pred ďalším víkendom, kedy mal byť uskutočnený styk otca s maloletým I. (22.09. - 23.09.2012) maloletý I. v piatok ochorel a keďže boli objednaní na liečenie, matka mala záujem ho rýchlo vyliečiť a preto s ním navštívila lekára. I. dostal v ambulancii antibiotické kvapky PAMYCON a keďže mal vysokú teplotu, bola matka poučená, že ak vystúpi teplota nad 38,5 stupňa, ako prevenciu febrilných kŕčov má podáť maloletému DIAZEPAM. O zdravotnom stave maloletého som mailom oboznámila otca dňa 21.09.2012, ktorý však emailom arogantne oznámil, že: „I. E. bude so svojím otcom v súlade s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave od 22.09. 9,00 do 23.09. 18,00“. Rovnako matka o zdravotnom stave maloletého oboznámila aj listom ÚPSVaR Senec a Okresný súd Pezinok.

Keďže lekár maloletému odporučil kľudový režim, maloletého matka otcovi na realizáciu styku dňa 22.09. neodovzdala. Otec si pre maloletého prišiel za asistencie polície. Aj napriek tomu, že bolo dieťa choré a styk nebolo možné realizovať, otec mal o tom lekársku správu, išiel na matku podať trestné oznámenie.

Dňa 23.09. matka nastúpila spolu s maloletým do TETISU s.r.o. o ktorom rovnako otca riadne vopred informovala a ponúkla mu, že je možné, aby sa pobytu v TETISE spolu s nami zúčastnil, keďže bolo možné, aby si otec samostatne priplatil svoj pobyt. Otec dieťaťa ponuku neprijal, o nástupe dieťaťa na liečbu sa neinformoval. Po nástupe v zariadení matka sa dozvedela, že otec sa telefonicky u vedenia rehabilitačného zariadenia dožadoval, aby maloletý v plánovanom termíne na liečbu nenastúpil. Dňa 25.09. sa maloletému počas liečenia zhoršil zdravotný stav a preto museli byť z liečenia prepustení. O tomto matka otca informovala. Dňa 27.09. navštívila s dieťaťom lekára, ktorý ich poslal na ďalšie odborné vyšetrenia. Dieťaťu bola diagnostikovaná laryngitída a následne obojstranný zápal stredného ucha. Bola mu predpísaná 10 - dňová antibiotická liečba, o ktorej matka otca taktiež informovala. Maloletý bol plačlivý, mrzutý, mal teploty, boleli ho ušká. O stave maloletého bol otec riadne informovaný, boli mu zaslané všetky lekárske správy. V tejto dobe už začala v matkinom mene komunikovať s právnym zástupcom otca aj právna zástupkyňa matky JUDr. Anna Niku, ktorá rovnako právnemu zástupcovi otca zaslala lekárske správy maloletého s vysvetlením, že zdravotný stav maloletého neumožňuje realizovať styk v čase od 06.10. do 07.10., pretože antibiotická liečba maloletého naďalej trvá a stav maloletého na realizáciu styku s otcom nie je zlepšený. Aj napriek snahe matky a snahe jej právnej zástupkyne o dohodu, otec reagoval na ich emaily agresívne, spochybňoval vážnosť zdravotného stavu maloletého dieťaťa, vyhlasoval, že je schopný sa o dieťa aj v takomto stave sa postarať. O situácii matka informovala opäť ÚPSVaR Senec, konkrétne pani Briestenskú.

Otec sa dňa 06.10.2012 dostavil pred rodinný dom, v ktorom s maloletým matka býva a keďže mu choré dieťa odmietla na styk vydať, privolať policajnú hliadku. Po tom, ako matka choré dieťa ukázala policajtom, ktorí sami uznali, že I. je malátny a chorý, otec na ich odporúčanie odišiel a vzápätí podal na matku trestné oznámenie na najbližšom obvodnom oddelení policajného zboru. Aj napriek všetkým uvedeným skutočnostiam dňa 08.10.2012 otec podal návrh na nariadenie prebežného opatrenia podľa

§ 75a O.s.p., ktorým sa domáhal vydania dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti a dňa 09.10.2012 návrh na výkon súdneho rozhodnutia na Okresný súd Pezinok.

Dňa 22.09.2012 otec podal na matku písomné trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestných činov: trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, trestného činu marenia spravodlivosti, trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, trestného činu poškodenia zdravia, trestného činu poškodzovania cudzej veci a iné trestné činy, ktorých skutková podstata mohla byť naplnená. Za podozrivé osoby označil matku, MUDr. Františka Vargu (detský lekár maloletého), jeho zamestnancov a za poškodené osoby maloletého a seba. Vo veci trestných oznámení podaných otcom matka už bola vypočutá, čo jej prirodzene spôsobuje nepríjemnosti. Otec sa domáhal výkonu svojich rodičovských práv aj v minulosti, kedy opakovane na mňa 31.07. a 09.08. podal trestné oznámenia. Doposiaľ ani jeden z otcom označených skutkov nebol preukázaný. Matka i jej právna zástupkyňa opakovane otcovi priamo alebo prostredníctvom jeho právneho zástupcu navrhli, že otec počas choroby maloletého môže realizovať styk s maloletým v domácom prostredí u matky a že umožní otcovi návštevu chorého dieťaťa. Otec ani raz takúto možnosť nevyužil, neustále sa matke iba vyhráza, nepravdivo ju obviňuje, že dieťa sa musí podrobiť na základe môjho rozhodnutia vyšetreniam, ktoré však maloletý nikdy neabsolvoval. Otec neustále aj s jeho právnym zástupcom argumentujú tým, že je nevyhnutné realizovať styk v dome otca, pretože dieťa chce vidieť starí rodičia, ktorí ho viac ako pol roka nevideli. Otcovi rodičia od matkinho odsťahovania sa z domu otca ani raz neprejavili o styk s maloletým záujem, maloletého neprišli navštíviť, nepožiadali ma napríklad ani o to, aby mohli prísť vnuka pokočikovať.

Keďže maloletého zdravotný stav akútne vyžaduje liečebný pobyt v rehabilitačnom zariadení, matka na odporúčanie tak detského lekára ako aj neurológov vybavila ďalší liečebný pobyt, v Univerzitnej nemocnici v Martine s nástupom 17.10.2012. Bezprostredne ako matka mala pobyt potvrdený, túto skutočnosť oznámila otcovi. Keďže trval na tom, že pobyt chce s maloletým absolvovať sám a nikdy „Vojtovu metódu“ necvičil, matka mailom otcovi vysvetlila, že takéto riešenie nepovažujem za vhodné a odporučila som mu, aby sa informoval priamo v zariadení, či je možné, aby pobyt strávil spolu s nami. Otec to nielenže odmietol, ale následne zavolať do Martina, kde nátlakovým spôsobom vyhlásil, že ako otec a zákonný zástupca maloletého neudeluje súhlas k nástupu maloletého na liečbu. Nemocnica to riešila prostredníctvom právneho oddelenia, ktoré odporučilo, aby matka vedením bola oboznámená, že dieťa nastúpiť nemôže z dôvodu prijatia iného dieťaťa s akútnejším stavom. Pri telefonickom rozhovore matke však bolo potvrdené, že zrušenie nástupu na liečebný pobyt s maloletým bolo iniciované otcom dieťaťa a pokiaľ nebude mať matka právne vysporiadaný vzťah k dieťaťu, nemocnica jej neumožní s maloletým na liečebný pobyt samostatne nastúpiť. Uvedené správanie otca matka hodnotí ako vážny zásah do práv a zákonom chránených záujmov maloletého a ohrozenie jeho zdravia. Týmto svojim správaním si otec mal záujem vynútiť styk v čase od 20.10. do 21.10.2012. Uvedené potvrdil aj právny zástupca otca v telefonickom rozhovore s právnou zástupkyňou matky, kedy argumentoval, že týmto spôsobom by bol znemožnený počas môjho pobytu s dieťaťom v Martine ďalší otcov styk s maloletým, keďže by nebolo možné, aby si otec prevzal dieťa v sobotu a v nedeľu ho, či už v zariadení alebo do zariadenia matke vrátil. Matka uvádza, že otec sa o svoj pobyt v Martine ani len nepokúsil. Takúto argumentáciu otca matka vyhodnotila za účelovú.

Dňa 19.10.2012 matka dostala do otca sms správu, ktorou ju žiadal o dodržanie styku, oznámil jej, že si pre dieťa príde v sobotu ráno o 9,00 a požiadal matku, aby ho naučila cvičiť s I. „Vojtovu metódu“. Dňa 20.10.2012 sa otec dostavil na adresu bydliska matky a syna v Senci, kde matka otca vzhľadom na jeho sms správu požiadala, aby jej umožnil opäť víkend stráviť s nimi a osobne zabezpečovať cvičenie s maloletým. Keďže s maloletým je potrebné cvičiť „Vojtovou metódou“ štyrikrát za deň, chcela matka otcovi cviky ukázať, aby sa ich naučil, lebo sám o to prejavil záujem. Zbalila I. všetky potrebné veci (oblečenie, stravu, dojčenskú fľašu, hračky, hygienické potreby, plienky, vaničku, sedačku, kočík a iné) a otcovým autom sa prepravili do Nitry. Po príchode do otcovho domu matka zistila, že je prítomná celá otcova najbližšia rodina, ktorí sa prišli na dieťa pozrieť ako na „atrakciu“. Boli voči matke verbálne agresívni, kričali po nej, nepravdivo ju obvinili, že donútila lekárov napísať do záverov lekárskeho vyšetrenia, že I. má diagnostikovanú detskú mozgovú obrnu, tvrdili, že dieťa vláči po bolestivých vyšetreniach a že ho vystavuje žiareniu na magnetickej rezonancii. Žiadne z týchto tvrdení však nie je pravdivým. Označili matku za šialenú, odkázanú na psychiatrickú liečbu.

I. bol z neznámeho prostredia rozrušený, vadilo mu veľa neznámych ľudí, ktorí kričali a boli hluční. Dieťa prvé dve hodiny nepretržite plakalo, otec ho nosil na rukách, odmietal, aby ho matka utíšila. Keď sám uznal, že už dieťa plače dlho, zobrala matka dieťa von, kde ho upokojila a následne sa vrátili do domu. Otec I. uložil na podložku na zemi, kde mu dal hračky, a počas krátkej chvíle, kedy bolo dieťa kľudné a zaujaté hračkami, si ho celá rodina filmovala a fotografovala na dôkaz, aké je šťastné v prostredí otca. Keď sa I. trochu najedol, otec požiadal matku, aby mu ukázala, ako sa s ním cvičí. Začala s I. cvičiť. Dieťa bolo rozrušené prítomnosťou starých rodičov, otca a ich komentármi a pre neho neznámym prostredím, vôbec pri cvičení nespolupracovalo. Matka ukazovala otcovi reflexné body, ktoré má stláčať, avšak intenzitu tlaku otcovi vysvetliť nedokázala, pretože matka sa to naučila od rehabilitačnej sestry, ktorá to matke ukazovala priamo na nej. Na to otcova matka vyhlásila, že celá „Vojtova metóda“ je hlúposť, dieťa ju nepotrebuje, a že oni to vlastne už vedia a preto má matka opustiť ich dom. Násilným spôsobom matku vytlačili z dverí domu, pričom si nemohla zobrať ani svoje osobné veci a zostala na ulici s odporúčením otca, nech si zoberie z Nitry do Senca taxík. Keď sa matka opýtala, kto bude zabezpečovať cvičenie so synom, otec jej oznámil že už má zabezpečenú rehabilitačnú sestru. Jeho tvrdenie sa však ukázalo nepravdivým. Pred domom otca sa matka zdržiavala do 16. hodiny, a následne sa presunula na políciu. Otec na sms správy matky či je dieťa v poriadku nereagoval, telefón nezdvíhal. Prostredníctvom polície matka žiadala, aby zistila či je maloletý v poriadku, keďže bol veľmi rozrušený. Za prítomnosti hliadky sa matka dostavila v podvečerných hodinách v sobotu pred dom otca. Aj napriek tomu, že I. plač bol počuť až von cez zatvorené dvere, otec odmietol prítomnému príslušníkovi dieťa ukázať. Neodpovedal na otázku, prečo dieťa plače. Keď matka kontaktovala svoju právnu zástupkyňu so žiadosťou, aby sa skontaktovala s právnym zástupcom otca, a jeho prostredníctvom bol otec popučený o jeho povinnosti informovať matku o stave dieťaťa, matkina právna zástupkyňa matke následne preposlala sms správu od Mgr. Jakaba s textom „I. je zdravý a užíva si otcovskú lásku a lásku dedka a babky, ktorí vidia vnuka po pol roku, o uvedenom otec informoval aj matku, Jakab“. Dovtedy matka však žiadnu sms od otca nedostala. Až následne matke otec poslal sms správu typu „Ahoj M., I. je veselý a v poriadku, oddýchni si,“ a podobne. Keď matke otec následne priniesol dieťa na druhý deň o šiestej, I. bol unavený, vyčerpaný a plakal. Následne matka zistila, že základnou príčinou jeho mrzutosti bol hlad. Bezprostredne po príchode vypil 200 ml mlieka, zjedol miláčika a po ďalšej trištvrte hodine ďalšiu dávku mlieka a až potom sa upokojil a začal byť spokojný. Otec jej pri odovzdaní odmietol poskytnúť informáciu čo a koľko dieťa jedlo, či kakal, kedy a koľko spalo, koľkokrát užilo lieky, kto a kedy zabezpečoval počas víkendu rehabilitačné cvičenie s dieťaťom. Jediné čo ho zaujímalo, aby mu matka ihneď vrátila bundu, ktorú mal I. pri odovzdaní oblečenú a ktorú mu kúpil otec.

Situácia, ktorá nastala po vydaní rozhodnutia Krajským súdom v Bratislave, matka hodnotí za neúnosnú, poškodzujúcu záujmy maloletého a ohrozujúcu jeho zdravý psychický aj fyzický vývoj. Otec svojim správaním každým dňom potvrdzuje, že mu v skutočnosti nejde o blaho a prospech jeho dieťaťa, ale o vynucovanie si výkonu svojich rodičovských práv bez ohľadu na potreby dieťaťa, jeho vek a aktuálny zdravotný stav. Jeho správanie je agresívne, komunikácia invektívna, na dosiahnutie svojho cieľa je ochotný použiť akékoľvek metódy bez ohľadu na ich dôsledky na dieťa. Jeho komunikácia s matkou je invektívna, výhražná, direktívna, nie je schopný akýchkoľvek, čo aj minimálnych kompromisov, ktoré by boli na prospech dieťaťa. K dieťaťu sa správa majetnícky, matku ponižuje, osočuje, dehonestuje, napáda. Takáto realizácia výkonu rodičovských práv zo strany otca nekorešponduje so záujmami maloletého dieťaťa. Aj keď matka nemá záujem otcovi v styku s dieťaťom brániť, zastáva názor, že aktuálny rozsah styku otca s dieťaťom a spôsob jeho výkonu, ohrozuje zdravie dieťaťa a jeho vývoj.

Keď otec neustále bazíruje na rešpektovaní jeho práv ako rodiča, neuvedomuje si nevyhnutnosť plnenia aj svojich rodičovských povinností, ktoré prirodzene týmto právam korešpondujú. Otec matke za obdobie, odkedy odišla z jeho domu, t.j. od 28.02.2012, prispel na výživu maloletého sumou v celkovej výške 420 eur (dňa 23.08.2012 sumou 280 eur, 12.09.2012 sumou 70 eur a 15.10.2012 sumou 70 eur). Aj keď matka otca žiadala aby jej prispel na úhradu zvýšených výdavkov maloletého, (autosedačka, väčší kočík, plávanie), otec odmietol, ním poukázanú čiastku označil za primeranú a pod rôznymi zámienkami (chce sa spolupodieľať na výbere, chce pokladničné doklady a pod.) sa vyhýba úhrady príspevku na zvýšené výdavky.

Matka má priemerné mesačné výdavky s maloletým 445,98 eur. Zvýšené výdavky na dieťa spočívajú v dopravných nákladoch v súvislosti s dopravou na cvičenia, kurzom plávania, návštevou lekárov,

doplatkami za lieky a pod. Od 08.10. matka nastúpila na rodičovskú dovolenku a od tohto termínu má nárok iba na rodičovský príspevok v sume 194,70 eur mesačne a rodinné prídavky v sume 22 eur mesačne. Matka súčasne prenajíma byt v jej osobnom vlastníctve v Poprade, z ktorého má príjem 230 eur mesačne. Uvedený príjem riadne zdaňuje. Po dohode so svojimi rodičmi im mesačne prispieva na výdavky spojené s bývaním sumu 200 eur mesačne. Obýva dolné podlažie ich rodinného domu, ktorý pozostáva z troch izieb a príslušenstva.

Otec maloletého je jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti AITIA s.r.o., so sídlom Šúdolská 953/101, Nitra, IČO 36 771 171, vlastníkom, resp. užívateľom osobného motorového vozidla KIA Sportage, zakúpeného v novembri 2011 v hodnote 22 000 eur a je výlučným vlastníkom rodinného domu so súpisným číslom 953 spolu s pozemkom pod stavbou a príľahlými pozemkami, ktoré sú zapísané na LV č. 6583 pre katastrálne územie Nitra. Podľa stanoviska realitnej kancelárie rodinný dom otca má hodnotu 250 000 eur.

Po poslednej realizácii styku a intervencii právnej zástupkyne matky jej otec začal vypisovať ústretové sms správy o tom, ako je pripravený a ochotný sa spolupodieľať na rehabilitačných cvičeniach maloletého, navštevovať maloletého a pod. Vzhľadom na doterajšie správanie otca, ktoré matka hodnotí ako poškodzujúce záujmy maloletého dieťaťa, matka nemá dôveru v úprimnosť obsahu posledných správ písaných otcom, nakoľko doposiaľ namiesto toho, aby jej umožnil nerušene zabezpečovať starostlivosť o maloletého a vytvárať situáciu pre zlepšenie jeho zdravotného stavu, nepretržite ma zamestnáva návštevami ÚPSVaR - u , polície a iných orgánov štátnej a verejnej správy, kde bola nútená sa exkulovať z otcom nepravdivých obvinení. Vzhľadom na opísanú situáciu v súčasnosti nastala nevyhnutnosť prehodnotenia doteraz platnej dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania, ale najmä naliehavosť jej zmeny tak, aby táto korešpondovala so záujmami a prospechom maloletého dieťaťa preto žiada súd o nariadenie predbežného opatrenia.

Podľa §-u 102 ods. I O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne vydá predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa §-u 75 ods. I O.s.p., súd nariadi predbežné opatrenie na návrh. Návrh nie je potrebný , ak ide o predbežné opatrenie pre konanie, ktoré môže súd začať i bez návrhu.

Podľa §-u 75 ods. 7 O.s.p. na rozhodnutie súdu o predbežnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa §-u 75 ods.8 O.s.p. súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov.

Podľa §-u 76 ods. 1 O.s.p., predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby

- a) platil výživné v nevyhnutnej miere;
- b) odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd;
- f) niečo vykonal, niečoho sa zdržal alebo niečo znášal,

Podľa §-u 76 ods. 4 ak súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a stotožňuje sa so skutkovými a s právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, súd to skonštatuje v odôvodnení a ďalšie dôvody nemusí uvádzať.

Inštitút predbežného opatrenia predpokladá naliehavosť úpravy pomerov medzi účastníkmi konania, možno ich nariadiť aj počas konania vo veci samej, avšak aj vtedy majú len predbežnú povahu, pretože ich možno nariadiť len pokiaľ nie sú splnené podmienky pre konečné rozhodnutie. Predbežné opatrenia sú predbežnými aj v tom zmysle, že neprejudikujú práva účastníkov ani tretích osôb a svoje opodstatnenie strácajú, keď súd poskytne ohrozeným alebo porušeným právam definitívnu ochranu. Nariadenie predbežného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby nebolo vážnejších pochybností o potrebe predbežnej úpravy. Zmyslom právnej úpravy o predbežných opatreniach v konaní starostlivosti o maloleté deti treba uviesť, že zmyslom právnej úpravy formou predbežného opatrenia v uvedených konaniach je ochrana práv detí v situáciách, keď sú práva dieťaťa zjavne ohrozené a to do doby, keď o výchove dieťaťa, ktoré je inštitútom hmotného práva nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

Súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi, ktoré matka v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uviedla a podložila listinnými dôkazmi, opierajúc rozhodnutie súdu o doposiaľ vykonané dokazovanie vo veci samej a obsahy spisov tun.súdu 9P 72/2012 a 11P 121/2012, zohľadňujúc vek maloletého (10 mesiacov), jeho závažné zdravotné problémy, konfliktné správanie sa rodičov, neschopnosť dohodnúť sa na poskytovaní zdravotnej starostlivosti maloletému, nepravidelné prispievanie na výživu maloletého zo strany otca, preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a v zmysle citovaného zákonného ustanovenia (§ 76 ods.4 O.s.p.) neuvádza ďalšie dôvody svojho rozhodnutia.

Predbežné opatrenie

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 O.s.p. / uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha / § 157 ods. 1 O.s.p., § 205 ods. 1 O.s.p./.